

Az iskolaszék dr. Szabó Géza kulturtanácsnokot választotta meg a bizottság elnökévé

(A Délmagyarország munkatársától.) Hosz-szu és szenvedélyes előcsatározások után vég-re szombaton eldőlt az a harc, ami az iskolaszéki elnöki állás megszerzéséért indult. Az új közgyűlés által megválasztott iskolaszéki tagok délután négy órakor alakuló ülésre gyűltek össze a városháza közgyűlési termében és betöltötték az iskolaszék tisztségeit.

Az ülést dr. Somogyi Szilveszter polgármester nyitotta meg rövid beszéddel. Ismertette azt a nagy feladatot, amely az iskolaszékre vár, hivatkozott Leibnitz híres mondására, amely szerint az, aki a kezében tartja az ifjúság nevelésének irányítását, megváltoztathatja a világot. Az iskolaszéket arra kérte, hogy egyik legfontosabb feladatának, a tanítóválasztásnak teljesítése közben kapcsoljon ki minden személyi szempontot és a pályázók személyében csak a hivatottságot, a képességet és a jellemzőségeket tekintse. Mert a város jövő polgárságának mentalitása függ attól, hogy az iskolaszék milyen tanítókat választ az ifjúság nevelésére.

Az iskolaszék tagjai az eskü letétele után Bokor Pál nyugalmazott polgármesterhelyettest választották meg korelnökké, aki azután elrendelte a titkos szavazást az elnöki tisztségre. Az iskolaszéki tagok egyrésze dr. Tóth Béla főjegyzőt éljenezte, másik része pedig witéz dr. Szabó Géza kulturtanácsnokot.

A szavazás elrendelése előtt dr. Berecz János egyetemi tanár szólalt fel és arra kérte az iskolaszék tagjait, hogy független embert válasszanak meg elnökké, ne pedig köztisztviselőt, aki ezerféle befolyás alatt áll.

Bokor Pál dr. Szilveszter Lehel kérelmére néhánypercnyi szünetet rendelt el, hogy a tagok a Berecz János által felvetett kérdést megtárgyalhassák, majd elrendelte a névszerinti titkos szavazást.

A szavazás nem sokáig tartott. Néhány perc múlva Bokor Pál korelnök kihirdette az eredményt, amely szerint az iskolaszék witéz dr. Szabó Géza kulturtanácsnokot szótöbbséggel elnökké választotta meg. Szabó tanácsnok huszonhét szavazatot kapott, dr. Tóth Béla főjegyző tizenötöt.

Az iskolaszék ezután alelnökké megválasztotta dr. Galamb Sándort és Tihanyi Bélát, jegyzővé pedig Weszelowszky Józsefet.

Witéz dr. Szabó Géza, az iskolaszék új elnöke mondott ezután kisebb beszéd keretében köszönetet megválasztásáért. Hangsúlyozta, hogy odaadó hiva a tettekben megnyilatkozó kulturdemokráciának, mert csak ez adhat megbízható alapot a magyar kultúra épületének. Felvetette azt a gondolatot, hogy az övodákon kívül az elemi iskolákban is meg kellene honosítani a napközi otthonok intézményét, amelyre ma, a nagy gazdasági nyomor és munkanélküliség idején fokozott mértékben van szükség.

A titokzatos életű vásári mutátványos titokzatos halála

(A Délmagyarország munkatársától.) Szombaton reggel a szegedi kórházban eddig még felderítetlen körülmények között meghalt Titz Jakab 28 éves vásári mutátványos, Szeged éjszakai életének egyik jellegzetes alakja.

Titz Jakabot pénteken reggel szállították be a mentők a kórházba a Kigyó-ucca 12. szám alatt lévő lakásából. Pénteken reggel Titz szomszédjai arra lettek ugyanis figyelmesek, hogy a hónapos szobából gyanús hörgés szűrődik ki. Kópogtattak az ajtón, de senki sem jelentkezett, a

hörgés sem szűnt meg. A szomszédok rosszat sejtve betörték az ajtót és ott találták Titz Jakabot az ágyon fekvő, eszméletlen állapotban. Azonnal értesítették a mentőket, akik a mutátványost be szállították a kórházba.

Itt megállapították, hogy ismeretlen méreggel mérgezés történt. Titz Jakabon gyomormosást alkalmaztak, azonban az orvosi kezelés már nem segített rajta és szombaton reggel, anélkül, hogy eszméletét visszanyerte volna, meghalt.

A rendőrség a titokzatos haláleset ügyében meg-

Nincs szebb dolog a tudománynál

Írta: Móra Ferenc.

Barát Pál uram diófái alatt elegyítjük a kellemest a hasznossal. A kellemes a savanyu borocská, amelyet méltán megilletne a lakrimae Christi név is, mert ennek a bornak olyan tulajdonsága van, hogy nincs az az égetni való destruktív, akinek eszébe ne jutna Krisztus urunk kinszenvedését. De mivel mink csak célszerű szegény emberek vagyunk, nem cifrázzuk a szót és csak három emberes bornak hívjuk ezt a tavaly szűrt üdítő italt. Tudniillik három ember kell hozzá. Egy, aki issza és kettő, aki fogja ezt az egyet, hogy világgá ne szaladjon.

Hát ez a kellemes jelen rogtalkozásunkban. A hasznos pedig az, hogy előszóval műveljük a tudományt az ásós és lapátos tanyai nemzet okulására. Mikor az ásók és a lapátos munkába vannak. Vannak és az ásók csontjait kooctatják, olyankor nincs helye a beszédnek. Olyankor legfeljebb rövid dialógusok vannak, amelyeknek nagyon kevés a tudományos értéke. Ugyszólván csak akadémikus értékük van. Például mikor tisztába teszünk egy csontvázat, vagyis lehámozzuk róla a földet egy sóprúval, kefével megagyszáljuk, olyankor csak a meghatódás szuszogásai hallhatók. A szívére mán az embernek az a gondolat, hogy lám, ezeröttszáz év alatt mi lesz az adófizető polgárból. Istenes Takács András majd sirva fakad, mikor megszólalt:

— Ugy lehet, ezt még pap nélkül temették az istenadtát.

— Nono — mondja rá Sahin Ugró Mihály, — hát kentek felé pappal temetik a halottat? Mert itten a mi tartományunkba nem szokták vele temetni a papot.

Erre csöndes elmosolyodások történnek a szürke bajuszok alatt, de tovább nincs a diéta. Mert

ha már olyan bolond ez a városi urféle, hogy ilyesmire költi a pénzét, az Isten tartsa meg sokáig a tökéletlenségében, hát ne mondhasa, hogy nem szolgáltak meg érte a népek. Hiszen annyi esze ugyanis van az embernek, hogy egy kormos cserép bögréért, vagy egy rozsdás bicskáért nem szakítja meg magát a dologban, de sok olyan fajta van a naplopásnak, amiért nem érheti szó az embert. Például bemén a kútra inni és csak félóra múlva jön vissza, de akkor veszi észre, hogy nini, a pipáját meg odabenn felejtette, viszsza kell érte menni, mert anélkül nem egész az ember. A másinak megvan a pipája, de az meg az acskót keresi félóráig. A fene teremti, hová lehetett, mikor oly biztos helyre tette az előbb mérgében, hogy akkor is úgy elbujt? Biz az a gyakorlatban tartózkodik, mert itten másféle relikül nem használatos és nem is azért van keresőben, mintha elvitte volna a markoláb, hanem ezzel is csak telik az idő. Az is bele van érve a napszámba, mint megengedett dolog, hogy az ember időnként vasával fordítja fölfelé az ásót, végighuzza az élen az ujját, aztán megcsóválja a fejét és morog is hozzá valamit. Hogy mit, azt nem érteni, de az különben sem miről tartozik, hanem távollévő vásárosra, aki most valami hívős sörházba üldögel, nem is sejtve, hogy minden órában egy ördög küldetik hozzá a pipáshalomról azzal az instrukcióval, hogy bujjon bele a vásárosba. Ez az ásonnézegetés valami ősi szertartás lehet, épen azért nem is tehet ellene kifogást az ember.

Egészen más az, mikor én magam mondom a népeknek, hogy tegyék le a szerszámot és huzódjanak egy kicsit az árnyékba, míg a nap mérge elhalad a kopasz halom fölött. Reamur találmánya negyven fokot mutat a napon, ugyan ő mutatna többet is, de az üvegfüző zsugori ember volt és kurtára szabta a csövet a kenesőnek. En magam állom a meleget, de ha megszedülnek is bele, én értem nem lenne kár, mert

Májusi

A

45 % zsírtartalma

HORTOBÁGYI

juhturó

viszonteladói ára

M.5

20%-kal olcsóbbodott

Teljesítetkezeli Központ, Budapest 4. postafiók 20.

indította a nyomozást. Az ügyet komplikálja az, hogy Titz öngyilkosságában a legközelebbi hozzátartozói sem hisznek. Eltekintve attól, hogy semmiféle bucsulevelet nem hagyott hátra, *semmi jel sem mutat arra, hogy oka lett volna az öngyilkosságra.*

Titz Jakabnak nemcsak a halála, de az *élete* is rendkívül titokzatos volt. Polgári foglalkozásra nézve szobafestősegéd volt, de ezt a mesterséget évek óta nem folytatta. Lemezzátékkal kereste a kenye ét. Emiatt gyakran meggyűlt a baja a hatóságokkal, nem volt olyan hét, hogy el ne ítéltek volna. Rengeteg büntetőügye volt a vidéki járásbírók előtt is. Legutóbb Gyulán töltött le többheti fogházbüntetést. Gyuláról csütörtökön érkezett meg súlyosan összeverve. Hogy hol verték meg és ki verte meg, azt a kérdezősködésekre sem közölte. Megérkezése után lefeküdt és többé fel sem kelt.

A rejtélyes ügy tisztázásán négy detektiv fáradozik. Állítólag olyan adatok merültek fel, amelyek gyanút keltenek arra nézve, hogy Titz Jakab halálánál eddig nem ismert okok is közrejátszottak. Épp ezért elrendelték Titz holttestének a törvényszéki orvostani intézetbe való szállítását és felboncolását.

Órák, ékszerek 6 havi részletre

Alpakka evőszerek 12 „ „

Tóth óránál, Kőlcsey ucca 7. Nagy javítóműhely! Történet, ezüst, régi pénz beváltás. A. B. C. bevezetés.

Fűzők, melltartók

orvosi rendelés szerint legmodernebb, legolcsóbb

Steinernénál, Kőlcsey-ucca 12. sz.

Gyapju fürdőruhák

és fürdőruhákat készen, és mérték szerint

Boros Antal cégnél

Széchenyi-tér 15.

engem nem sorolnak a nemzetségtartó elembe. Ellenben a népekért felelős vagyok és azért elkövetem a fegyelmi vétséget. Lehevertetem az embereket a gyepszélbe.

Most aztán kezdődik a vizsga. Ők teszik fel a kérdéseket, én állok elébe minden vallatásnak. Hogy mire népek voltak azok, akiket itten felturkáltunk? Alighanem dudások lehettek, mert még most is mindnyájának félre áll a szája. Aztán meg, hogy meg nem ette a föld őket annyi idő óta? Bizonyosan leöntötték őket spiritusszal. En erre azt vetem, hogy még akkor nem volt pálinkafőző, de világos, hogy ilyen csak nagyon tudatlan ember mondhat. Pálinka meg pipa mindig volt, mióta Isten a világot megteremtette.

— Hat nézze, itt vannak ezek a kis bögrék a holttestemök fejénél, — kacsint rám az egyik szittya. — Mit gondol maga, mire valók voltak ezek?

— Ezekbe éltet lettek a halottaknak, hogy ne éhezzenek, még átérnek a másvilágra.

— Látja, ezt nem jól tudja. Ezekből pipáltak az ösők.

— Az ám, — mondom, — csak az a baj, hogy még akkor nem ismerték a pipányt.

— Hiszön nem dohánt a dohányt azok kéröm. Vízét öntötték a bögrébe, abba mákcsövet dugtak, azon bugyborékolnak, így mulasztották az időt.

Be kell látnom, hogy ez sokkal észszerűbb magyarázat, mint az enyém. Viszont én is tudok olyant, amit ők hagynak jóvá. Az nagyon tetszik nekik, hogy a nagy urral a szolgálait is eltemették és sajnálják, hogy ez a szép szokás kiment a divatból. Milyen jó lenne, ha a pénzügyminiszterekkel a finanszokat is eltemetnék!

Előszedem a régészeti atlaszokat és mutogatom nekik a mindenféle csontból, kőből, bronzból való cifraságokat. Elmagyarázom azt is, melyik mire szolgálhatott. Közelebb hajolnak, elnémulnak, van, aki a száját is eltátja, a tudomány